

Aslında Böyle Başlamalı Bu Şiir

– DemirMUTLUGİL · 01 Nisan 2013

Kal sevgilimsen
Derinime dalalım
Tut nefesini

Aslında aynen böyle başlamalı bu şiir;Aşk'a getirip
ehlikeyfın kelâmını...Eli gitmeli şiire...
Sonra...Daha bir İstanbul olmalı sanki gün;
Elâli, söz söz dökerken kapı önlerine döngüleri

Ya da dünün gergefine batırıp çıkarmalı iğneleri,
Ya da...Veya...Yahut
Neyse...

.....

A benim cânım, cancağızım
Çiğdem kokuşlum
Hüsnüyusufum
Dut ağacımın yalnızlığı
Bak,
Rüzgârını kapmış geliyor
Akşam üstümün küfürbaz tavrı tenhacalarım
Kış vapurları dolusu ,
İster istemezler
Yağmur suyu kokuyor perçemi
Yüzü,gözü yıkanmış yeşillerin
Deniz kenarlarında dolaşıyor,
Erguvani türküsü begonvillerin
Dalgalanıyor umurum

A benim cânım,cancağızım
İçi çiçek bahçesi kırk dilin
Karaya ak çalmış
Bildik sensizliklerin
Çıkınında kırk düğüm eskimiş dünün

Kırk ayağın devası
Akrep gölgesinde sanrı
Kulağında uğultusu köstekli saatlerin
Balık ,faryalı ağın derdiyle sarmaş
Ben içerimde dönüp ,dolaşan senin

A benim cânım,cancağızım
Depreşenim
Paru pakım
Sabrın boynu bükük çareye
Özlem ağır,öfke silik
Anılar yetim
Aitlik aynı aitlik
Fukara yüreğin tek gözü
Soluğumda kıvılcım
Hüznümde çoban ateşi
En çok şubatın üşütür beni
Sar içime güneşi

Aslında böyle bitmemeli bu şiir...Ak güvercin salmalı
yitirilmiş düşler ;hiç yoktan bir sensizliğin inkarlarına..

Ya da...Veyahut...Neysel

Kal sevgilimsen
Derinime dalalım
Tut nefesini

Şubat.2010
Demir Mutlugil